

Ba Câu Chuyện Giáo Dục

﴿ثلاث قصص تربوية﴾

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامي]

Sưu Tầm & Kiểm Thảo Lại:
Abu Hisaan Ibnu Ysa

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ثلاث قصص تربوية﴾
(باللغة الفيتنامية)

بجته وراجعه:

محمد زين بن عيسى

2010 - 1431

islamhouse.com

Chanlyislam xin giới thiệu quý vị độc giả ba câu chuyện kể, câu chuyện đầu nói về hình ảnh của một người ngoại đạo cưới vợ Muslim... Câu chuyện thứ hai là cuộc sống tự do của một phụ nữ Muslim..., và câu chuyện thứ ba là cách ứng xử của một chàng trai Muslim với người ngoại đạo... Ba câu chuyện này là những bài học quý báu mang tính chất giáo dục cho người Muslim.

Câu chuyện thứ nhất:

Trong chương mục «**Ý kiến độc giả**» có bạn Quang Duy đưa ra một câu hỏi như sau: «*Em không phải người Muslim, nhưng người yêu em là một Muslim và cả hai đang tính đến chuyện kết hôn, em có nghe bạn gái em nói là bắt buộc phải theo Đạo, anh (chị) có thể cho em biết các cách thức vô Đạo được không ạ! Em xin cảm ơn và thân chào*».

Chính vì nhờ câu hỏi này mà bạn **MUSA Minh Tuấn** không ngần ngại kể lại nỗi gian truân và cuộc sống tiêu cực của bạn ấy trong những năm đầu sau khi cưới vợ Muslim. Nhưng nhờ sự soi sáng của Allah trong một ngày đen tối của bạn ấy, giờ đây Đức tin của bạn Musa Minh Tuấn thế nào, chúng ta cùng chia sẻ những dòng tâm sự của bạn Musa Minh Tuấn với Quang Duy

Bismillah...

Xin lỗi mình chưa thể chào bạn bằng lời chào Islam (salam). Sau đây là câu chuyện nhiều bài học «**Bất đắc dĩ lượm được bí quyết bước vào thiên đàng**».

Mình tên thường gọi là Minh Tuấn, mình vô đạo Islam vào năm 1995 với lý do là để lấy vợ, vì người yêu của mình là Islam, không phải cô ấy buộc mình vì cô ấy là Islam mà cô ấy chẳng hiểu gì về Islam cả, chỉ vì sự bắt buộc của bố mẹ cô ấy và hàng xóm cô ấy, và vì bất đắc dĩ bạn gái mình mang thai nên mình đành phải vô đạo Islam, dù vô đạo Islam nhưng mình chẳng Solah (hành lễ nguyện 5 lần một ngày) và nhịn chay (tháng Ramadan). Hai năm sau mình lại xa ngã rượu chè rồi trở về con đường cũ... Trong một lần mình nhậu say không còn tiền một đồng trong túi, mình không còn tiền xe để về nhà, bỗng nhiên mình gặp một người đàn ông ngoại kiều đang ngồi, mình thoát ra một ý định xấu là cướp bóp tiền ông ấy đang cầm, thế là mình thực hiện rồi chạy mất, cũng mai là ông ta không rượt đuổi và cũng không báo công an nên mình chạy thoát, chạy đến cuối đường hẻm mình mở bóp tiền ra thì thấy hai quyển sách, một quyển dày là Thiên Kinh Qur'an, một quyển nữa là quyển Tawhid (đức tin Islam), hai quyển này đã được phiên dịch bằng tiếng Việt...

Hehehe, tưởng đâu tiền làm chạy mệt hơi rớt cuộc chỉ được hai quyển sách, tôi ngủ trong hẻm này luôn nhưng không ngủ được vì ban đêm sao sáng như trăng buộc phải đọc sách để mong nhanh buồn ngủ. Thiên Kinh Qur'an tôi mở đọc đầu tiên vì tôi nghĩ biết đâu quyển sách này hay có thể bán được, sao mà chữ nó cong vẹo rồi tôi tìm chữ viết để đọc, câu đầu tiên tôi đọc không lầm là:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٣﴾﴾

﴿كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

﴿(Hỡi Muhammad) hãy nói (với những người Do Thái, người Thiên Chúa Giáo và những kẻ thờ đa thần): Ngài là Allah, Đấng duy nhất, Allah là Đấng tự hữu, Đấng độc lập mà tất cả (vạn vật) phải nhờ vả, Ngài không sinh đẻ ra ai và cũng không do ai sinh ra, và không một ai (hay vật gì) có thể so sánh với Ngài đặng.﴾ Al-Ikhlos. Bạn biết không? cả người tôi nổi da gà, tôi muốn rơi nước mắt và mình tôi rung lên như sốt, một cảm giác mà không thể tả, tôi khẳng định đây mới thật sự là ánh sáng mà tôi đã tìm kiếm bấy lâu nay, đây là câu trả lời mà bấy lâu nay tôi nghi ngờ và không theo đạo bố mẹ ruột của tôi, họ buộc tôi thờ một con người và bảo tôi đó là Chúa Trời làm tôi không thỏa mãn và trở thành đạo đức giả trước mặt ba mẹ tôi, bây giờ tôi hiểu ra Islam là đạo của tôi, Allah (Chúa trời) duy nhất của tôi và Nabi Muhammad là Nabi của tôi và là Sứ giả từ Allah.

Allahamdulillah, cũng đêm đó tôi đã làm lại từ đầu, tôi quyết định học Islam bắt đầu từ zero với một Imam gần nhà vợ tôi, sau đó gia đình tôi di cư đi học đạo ở một nước Islam, Insha-Allah tôi sẽ không muốn học bất cứ cái gì ngoài giáo luật trong đạo Islam. Cuối cùng sự vô đạo Islam của tôi không phải vì vợ tôi, không phải do một người nào đó, nhưng tôi vô đạo Islam chính bản thân nó luôn tìm hiểu nhờ sự Hồng Ân của Allah, vì nếu tôi vì một ai đó bắt buộc tôi vô đạo Islam thì tôi không phải là người ngoan đạo, nhanh bỏ đạo, đạo đức giả, mất người đó thì đạo tôi cũng mất. Alhamdulillah, Allah đã giúp tôi vận dụng suy nghĩ như một con người...

Xin lỗi anh QUANG DUY nếu câu chuyện tôi hơi dài, nhưng chỉ có lời của Allah trong thánh kinh là ngắn gọn nhất, Allah đã nhấn mạnh :

﴿قَالَ تَعَالَى: ﴿١٩٠﴾ إِنَّكَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾﴾

﴿آل عمران: ١٩٠﴾

﴿Quả thật, trong việc tạo hóa ra các tầng trời và trái đất, sự khác nhau trong việc luân chuyển ngày đêm là những dấu hiệu dành cho người hiểu biết.﴾ Ali Imron: 190, và Allah phán ở chương khác:

قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ الرعد: ١١

﴿Allah sẽ không bao giờ thay đổi một người nào đó cho đến khi họ tự thay đổi bản thân mình.﴾ Al-Ro'd: 11.

Tôi khuyên bạn nên tìm hiểu Islam trước khi quyết định lấy vợ, **Islam không phải đạo cực đoan**, Islam không cần bạn mà bạn là người phải cần đến Islam, Islam là lối sống đưa con người sống tốt ở hiện tại và sống hưởng thụ sau cái chết, Islam là đạo đích thực, phù hợp bản chất loài người và thỏa mãn đầu óc, không bắt buộc, sống là sự lựa chọn, những gì ảnh hưởng ngày hôm nay là hành động anh tu quá khứ hôm qua, còn những hành động của anh ngày hôm nay sẽ là hậu quả cho ngày mai, cho nên nếu là người Islam thì phải tập lựa chọn, suy nghĩ những điều tích cực nhất cho ngày hôm nay để ngày mai được hưởng thụ.

Sau cái chết của bạn, bạn sẽ một mình, không tiền, không tình, không thể lực, tự bạn sẽ chịu trách nhiệm tất cả những hành động mà bạn đã làm, cho nên đừng ép những suy nghĩ của bạn bị lệ thuộc, ép buộc từ người khác, hãy suy nghĩ tích cực để lựa chọn con đường tốt nhất cho bạn, chào bạn.

MUSA MINH TUẤN

Câu chuyện thứ hai:

Đây là một câu chuyện kể lại mà chúng tôi không biết tác giả là ai? Tình cờ chúng tôi thấy trên trang web www.angelfire.com nên tải về để chúng ta cùng nhau tham khảo, đây cũng là một bài học cho những người Muslim nào còn có cuộc sống buông thả hãy nên quay về Chân lý Islam, Insha-Allah.

NẾP SỐNG ISLAM

Làm thế nào để sống cho đúng nghĩa Islam? Không phải chỉ lạy Allah (swt) mỗi ngày 5 lần, nhịn chay tháng Ramadan và bố thí tiền của Zakat bắt buộc là đủ đâu. Trái lại, sống theo lối sống Islam là hoàn toàn dâng hiến cuộc đời của chúng ta cho Islam.

Ân huệ to tác nhất mà Allah (swt) Đấng Tạo Hóa đã ban cho loài người, là Allah chỉ dẫn con người theo chính đạo của Allah. Khi những người có đức tin hiểu được điều này, họ sẽ tự nhiên cảm thấy ung dung giản dị, và nước mắt họ sẽ trào ra khi nhớ lại khoảng thời gian trước kia họ đã sống trong tăm tối.

Tôi sẽ kể cho các bạn nghe câu chuyện của một người trước đây đã sống trong mê muội, nhưng vì Cô nhận được ân huệ của Allah (swt) đã làm thay đổi hẳn cuộc đời của Cô để Cô sống theo lối sống Islam.

Muslimah là một người đàn bà thường thắc mắc về đời sống con người. Cô cảm thấy phải có một cái gì khác hơn là đi làm việc, xem truyền hình, nghe nhạc, mua sắm quần áo mới, trang trí nhà cửa, và tranh

nhau tìm kiếm những vật lạ và làm mất nhiều thời giờ cho những câu chuyện phiếm để qua hết đa số thời giờ của Cô.

Đây là những việc làm hàng ngày của Cô Muslimah và sẽ còn tiếp tục hơn nữa để lấp đầy những trống rỗng trong tim của Cô. Thảm hại hơn nữa là Muslimah không tìm được một sự an ủi nào của những người trong gia đình và bạn bè của cô.

Sáng nay cô vừa gây gổ với chồng về một chuyện con con không đáng kể, và cả hai đã không thừa nhận sự cần thiết của người kia, không biết có phải vì ích kỷ hay vì lòng kiêu ngạo hay là vì cùng đau, Muslimah không thể hiểu nổi, cũng có thể vì cả ba lý do đó. Khi Muslimah bước ra khỏi nhà và đóng cửa lại, cô vẫn còn nghe tiếng các con cãi vã nhau, phần đứa nào rửa chén, và đứa nào quét dọn làm sạch sẽ. Đầu của cô nhức nhối như bị búa bổ, có tiếng đập thành thạch dường như những lập luận hiểu biết, những thắc mắc trước đây đã trở lại. Nếu không phải vì cô đã gây gổ với chồng thì cũng vì gây gổ với con cái.

Những nơi mà Muslimah thường lui tới là nơi có những bạn bè của cô, nhưng hôm nay cô cảm thấy không muốn đến đó nữa, vì cô biết chắc khi cô rời khỏi nơi ấy, cô sẽ càng cảm thấy tệ hại hơn. Tại sao vậy? Tại vì các bạn của cô hết nói chuyện về mình rồi cuối cùng sẽ nói đến chuyện của người khác, rồi so sánh, rồi khoe khoang chồng và con cái cùng những đồ vật mới vừa mua được.

Phải chi có một nơi nào mà cô có thể tìm được sự yên tĩnh cho tâm hồn mình, Muslimah chợt nhớ đến người Muslim láng giềng luôn luôn bình thản và lặng lẽ, nhưng cô hơi do dự khi nhớ lại cô chưa từng chào hỏi người ấy, và cô cảm thấy ngại ngùng xấu hổ khi gặp bà. Nếu không phải vì tò mò muốn biết sự thật cái bí mật nào đã làm cho bà láng giềng bình thản như vậy. Thở mạnh một hơi dài để lấy can đảm, Muslimah tự nghĩ, cái tội bại nhất có thể xảy ra là bà ta sẽ không mở cửa hoặc cùng lắm là bà sẽ đập mạnh cái cửa ngay vào mặt của cô, lòng kiêu hãnh đã làm cho cô ngộp ngừng, đầu óc của cô nghĩ ngợi lung tung, cô thở tiếp một hơi mạnh nữa để lấy thêm can đảm, rồi cô đi vào gõ cửa nhà bà láng giềng. Cô ta ngạc nhiên và cảm thấy nhẹ nhõm khi thấy bà láng giềng ra mở cửa, bà láng giềng ra mở cửa với nụ cười trên gương mặt bình thản và bà mời Muslimah vào nhà, rồi mời trà và Muslimah tự dưng cảm thấy dường như họ đã biết nhau trong tâm khảm. Muslimah thấy ấm cúng nhẹ nhàng, cô bèn đổ hết tâm sự của mình ra.

Bà láng giềng nghe một cách chăm chú, và thỉnh thoảng nói những lời khuyên giải. Bà nói cho Muslimah biết về Allah (swt) và về mục đích sống của con người trên thế gian này, nghe Bà nói mà Muslimah cảm thấy đây mới đúng là những điều mà Muslimah đã thắc mắc và tìm kiếm. Đó là một sự hiểu biết về mục đích sống, chứ không phải là những chuyện đi lang thang không mục đích và chồng chất những vật mới lạ mà Muslimah đã làm. Nước mắt buồn vui chảy dài xuống đôi gò má của cô,

buồn vì cô ân hận đã lãng phí thời giờ một cách vô ích, vui vì cô đã tìm được con đường Chính đạo để trở lại với Allah (swt). Bà láng giềng an ủi Muslimah và cho cô mượn các sách, các băng nói về Đạo lý Islam. Muslimah cảm ơn bà láng giềng rồi đi ngay về nhà của mình để đọc sách và nghe băng.

Tim của cô rung động khi đọc, như thể trong sách trực tiếp nói với cô về những tâm sự rắc rối của Muslimah và chỉ cho cô cách giải thoát nó. Trong sách viết rằng có một ân huệ to tác nhất dành cho con người trở lại với Allah (swt) với lòng thành thật ăn năn hối cải, trước kia tâm hồn và cuộc đời của hân thật trống rỗng, nay đã đổ đầy những việc làm thiện tốt vì lòng đã biết thương Allah (swt) rồi. Khi Allah (swt) muốn hoàn tất ân huệ của Allah, Ngài sẽ làm cho nô lệ của Ngài có những đức tính cư xử tốt đẹp. Những người có Đức tin là những người tôn trọng Đạo lý và có hành động đối xử và lời nói tốt đẹp.

Người có Đức tin là người có tư cách hành xử tốt đẹp, nó sẽ giúp cho người đó làm những điều thiện tốt và từ bỏ được những tội lỗi lớn và nhỏ, nó giúp cho người có đức tin đi đúng đường lối của Nabi Muhammad (Cầu xin bình an và phúc lành đến cho Người) mà không sợ phải bị chệt hướng và là con đường tốt nhất làm cho hàn gắn với Allah (swt) hơn. Nabi Muhammad (Cầu xin bình an và phúc lành đến cho Người) đã nói:

قَالَ ﷺ: ((إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)) رواه البيهقي

"Ta được phái đến chỗ quý vị là để hoàn hòa những thái độ đối xử tốt đẹp của quý vị." Hadith do Ahmad ghi lại.

Cái tốt đẹp nhất của con người để lại trên cõi trần này là thái độ cư xử tốt đẹp, vì đó là phần nặng nhất trên cái Cân của Ngày Phán xét Tội Phước của từng người. Nabi Muhammad (Cầu xin bình an và phúc lành đến cho Người) đã nói:

قَالَ ﷺ: ((مَا مِنْ شَيْءٍ يُوَضَّعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلَ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةَ صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ)) رواه الترمذي

"Không có cái gì trên cái Cân Tội Phước nặng bằng thái độ cư xử tốt đẹp, người có thái độ cư xử tốt đẹp sẽ ở vào hàng của những người nhịn chay và người năng dâng lễ Solah." Hadith do Al-Tirmizy ghi lại.

Trái lại, những người đối xử xấu sẽ rất xa Allah (swt), vì Islam là tôn giáo có những hành động cư xử tốt đẹp.

Cô Muslimah rung động khi đọc đến đây, vì cô biết đây là giải đáp cho tâm sự chán chường của cô. Cô bèn quyết định thay đổi và sửa soạn đến dự buổi "**Halaqah**" tại nhà của bà láng giềng, và cô thực hành giáo luật Islam ngay bằng cách đội khăn (Hijab) một cách đúng luật (che kín tóc, cổ và ngực), dâng lễ Solah đúng giờ, và giữa đêm (Fajr) cô tỉnh giấc để làm bốn phận cuối lạ Allah (swt). Nguồn: www.angelfire.com

Câu chuyện thứ ba:

Một bạn nam sinh viên Việt Nam sang Mỹ du học thì anh đã quen một bạn học cùng lớp là người Trung đông Islam. Nếu trước đây anh hiểu theo chiều hướng thông tin lệch lạc là những người Muslim đều xấu xa, hung dữ và tàn ác... Ngày nay, nhờ sự tiếp xúc với người bạn Trung đông này tưởng như không thể làm bạn, thì anh chợt hiểu ra rằng: ***“Ở đâu cũng vậy, người tốt lẫn lộn với kẻ xấu, kẻ gian sống chung với người lành. Chẳng cứ là vì một vài người làm xấu mà ta vờ đũa cả nắm rồi nói Hồi Giáo ai cũng xấu cả”***.

NAYEF, ANH CHÀNG HỒI GIÁO Ở XỨ MỸ !!!

Có thể nói tôi tiếp cận được với dân Hồi Giáo là qua anh chàng **Nayef Bukhory**. Anh chàng khá bảnh dáng, nếu không muốn nói đẹp trai. Anh ta mang dáng vẻ của người Trung Đông chính hiệu con nai vàng: Râu ria xồm xoàm, lông lá tua tủa, mắt nâu huyền bí và buồn muôn thủa, nụ cười tuyệt đẹp và hàm răng trắng đều đặn như con gái. Anh chàng hài không thể tả. Đùa nghịch mọi chỗ mọi nơi. Thậm chí đóng giả giáo viên nạt nộ những học sinh lỡ đến trễ vài phút làm ai trong lớp cũng tưởng là giáo viên thật. Tuy vậy, lúc đầu tôi thật sự là sợ anh ta. Cứ suy nghĩ cái thằng Hồi Giáo này nó đang đùa giả hay đùa thật đây? Giả dụ mà làm nó bực mình thì dám nó cho... nổ bom cái trường này lắm đó. Nên mỗi lần anh chàng đùa, tôi cứ giả vờ như không thấy hoặc không biết cho yên chuyện.

Cứ nghĩ đến cảnh anh ta đang mang một quả bom trong người hay cầm khẩu tiểu liên xả vào mọi người thì mình là con gái có cho vàng cũng chẳng dám làm quen, huống lựa đã sẵn có ác cảm nên càng tránh. Nhưng dần dần thấy anh ta chẳng làm ai chuyện gì. Mà dám con gái thì cứ bám lấy anh ta như ruồi gặp mỡ nên cũng thấy lạ. Cứ nghĩ vui trong bụng: ***"Dám thằng này nó giàu lắm đây?, sao mà cái dám con gái nó ham giàu sang thế không biết???"***. Nhưng rồi càng ngày càng thấy thích cái cách anh ta pha trò và biến nó thành trận cười cho thiên hạ.

Lần nọ, anh chàng ra ngoài mà bỏ cái balô trong lớp, thế là máu nghịch nổi lên, tôi nhanh tay bỏ nó vào... sọt rác. Anh ta vào, mắt đảo quanh, môi nhếch lên, mắt nhìn thẳng căm thù, tay đu đưa chỉ từng người trong lớp. Tự nhiên cảm thấy sợ quá, người đông cứng lại, mặt cúi gằm, tay bấu lại... Cứ nghĩ anh ta sẽ trả thù. Chắc lần này thế nào anh ta cũng... vác bom vào trường hay chí ít cũng nói dám Hồi Giáo dân mình ra tro.

Cuối cùng rồi anh ta cũng biết mình là thủ phạm. ***"Don't do that, OK"*** (Không được làm vậy, OK?). Mình không nói được tiếng nào, mồ hôi vã ra vì sợ. Ra về anh ta nói: ***"Don't do it again, OK"***. Lí nhí trong miệng từ xin lỗi, anh ta cười toe toét: ***"I accepted your apology"*** (Tao chấp nhận lời xin lỗi của mày). Tôi bực mình quá, bao nhiêu sợ hãi trong đầu biến mất, xả liền một tràng như bắn...liên thanh: ***"Không phải tao sợ mày đâu nhé, mày đừng có mà chưa làm hoàng tử mà đã nhảy phóc"***

lên làm vua". Cả đám Hồi Giáo cười vỡ chợ, thế là bao nhiêu sợ hãi trong người chạy đâu cả. Thấy tụi nó cũng... dễ tính đấy chứ ?

Hôm sau gặp lại, anh ta cười nham nhở chào hỏi như không có chuyện gì xảy ra. Thế là từ đó bớt sợ. Được đảng chân thì lên đảng đầu, từ đó được dịp là chọc phá nhau cười vang lớp. Tôi và anh ta đặc biệt thích cô giáo dạy Toefl ban chiều. Cô giáo gì mà trẻ, đẹp như một... cô tiên. Chỉ tội người nhỏ quá, chân thì lỏng không như cành tre. Nhưng quyền rũ không thể tả, ngồi trong lớp mà cứ nhìn hoài. Cô ta trợn mắt hỏi mình: "*Nhìn gì mà nhìn dữ vậy cu*". Thế là tôi làm bằm nói nhỏ trong miệng: "*Đẹp thì nhìn, hỏi gì mà... dốt dữ vậy*". Hai anh chàng bùm miệng mà cười làm "*con nai*" cứ... ngơ ngác.

Quả thật sống ở Mỹ đối với một du học sinh thật là không dễ: Tiền bạc, học phí, ăn uống, bài vở nặng nề... nếu không có bạn bè quanh mình, chắc là chết sớm. Sinh viên Việt Nam thì hay phân biệt giai cấp quá. Hàn Quốc thì chỉ chơi với nhau hay với Tây, Nhật thì hiếm khi thấy nụ cười, Ý, Pháp, Thổ Nhĩ Kỳ, Trung Quốc... thì kiêu ngạo quá chỉ giao lưu trong nhóm thôi. Thế là chỉ có mấy anh Trung Đông là dễ chịu nhất. Dễ làm quen, dễ kết bạn. Nhìn thì hơi sờ sợt tí thôi, chứ quen biết rồi thì cái gì cũng xuôi chèo mát mái cả. Và lại tụi Trung Đông nói tiếng Anh là trời sợ, hay nói như người Việt Nam mình, nghe hiểu chết liền. Nhưng nếu nghe nhiều bạn sẽ nghe rất dễ. Mà đã nghe hiểu dân Hồi Giáo nói gì rồi thì nước nào nói bạn cũng hiểu cả.

Hễ đi đâu, tụ tập nơi nào là dân Trung Đông tụ lại nói chuyện bằng ngôn ngữ Ả Rập. Được biết các nước Ả Rập nói chung tiếng. Ả Rập thì có tất cả 28 chữ cái. Viết lằng ngoằng như con giun đất. Như được nghe nói lại thì ngữ pháp Ả Rập cực kỳ khó. Nghe hoài thì nói được nhưng viết hả? Đùng mơ. Khó vô cùng. Dân Ả Rập đi được nhiều nước nên trào lưu mới, phim ảnh mới, mốt mới... họ bắt nhanh hơn Việt Nam ta. Như anh chàng **Nayef** tuy là Ả Rập xê út nhưng sinh ra ở Portland, Oregon. Nơi mà dòng MTG Đà Lạt có 1 chi nhánh ở đó. Hơi lạ là nghe nói tiếng Anh thì không ai địch lại mấy anh chàng Trung Đông nhưng đọc và viết thì mấy chàng cực dốt. Lúc đầu hơi thấy lạ. Nhưng sau biết mấy chàng là "*chúa lười đọc*" nên mới dờ thế.

Nước Mỹ là xứ đa văn hóa. Dân khắp nơi đổ về sinh sống. Mỗi chủng tộc có bản sắc riêng, mỗi nhóm dân có cá tính của mình. Tất cả hòa quyện vào nhau tạo thành sự đa dạng trong văn hóa của đất nước rộng lớn này. Tôi hiểu ra nhiều chuyện, vỡ ra nhiều điều mà khi còn ở Việt Nam tôi khó lòng mà có được.

Cám ơn Nayef, nhờ mày tao cũng hiểu ra một điều tưởng như đơn giản mà không đơn giản chút nào: "*Ở đâu cũng vậy, người tốt lẫn lộn với kẻ xấu, kẻ gian sống chung với người lành. Chẳng cứ là vì một vài người làm xấu mà ta vợ đũa cả nắm rồi nói Hồi Giáo ai cũng xấu cả*".

Đó là bài học mà tôi học được từ xứ Mỹ và tôi cảm ơn xứ tự do này vì bài học đáng giá này.

Joseph Nguyen (Nguồn: Việt báo)